

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	3013000016
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3013000016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Richarda Bureša na neverejnom zasadnutí 10. decembra 2013, o odvolaní odsúdeného V. O. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. novembra 2013, sp. zn. 3Ntc 3/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného V. O.
sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 11. novembra 2013, sp. zn. 3Ntc 3 /2013 rozhodol tak, že

podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná (po započítaní vykonanej časti trestu v Rakúskej republike) rozsudok Krajského súdu Sant Pölten, sp. zn. 13 Hv 27/13 b - 29, z 11. apríla 2013, právoplatný dňa 11. apríla 2013, ktorým bol občan Slovenskej republiky V. O., nar. XX. Q. XXXX v K., bytom K., V. č. XXXX/XX, občan Slovenskej republiky, toho času v Ústave na výkon trestu Sonnberg, Sonnberg 1, 2020 Hollabrunn, Rakúska republika uznaný za vinného zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku podľa §§ 127, 128 ods. 1 číslo 4, 129 číslo 1, 130 štvrtý prípad rakúskeho Trestného zákonníka na tom skutkovom základe, že

dolu uvedeným osobám odňal cudzie hnutelné veci s úmyslom neoprávnene sa obohatiť ich privlastnením, pričom krádeže spáchal vlámaním a so zámerom opakovaným páchaním si zabezpečiť stály príjem, konkrétne:

1/ dňa 4. apríla 2012 v N. G. S. vlámaním sa do jej obytného domu odňal jeden mobilný telefón, jeden notebook, náplne do tlačiarne ako aj mince, hotovosť, šperky a hodinky v celkovej hodnote minimálne 9 912,99 eur,

2/ dňa 22. mája 2012 v Y. Y. H. vlámaním sa do jej obytného domu odňal rôzne ozdobné predmety v celkovej hodnote minimálne 1 100 eur a

3/ dňa 2. novembra 2012 v M. T. M. vlámaním sa do jej obytného domu odňal hotovosť, hodinky a prevažne módné šperky v hodnote minimálne 400 eur, a bol za to odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 440 dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Slovenskej republiky č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov bol odsúdený V. O. na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vo výmere 1 440 dní, zaradený na území Slovenskej republiky do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený V. O..

V jeho písomnom odôvodnení namietol, že ako občan Európskej únie neuviedol, že chce byť po výkone trestu vyhostený na územie Slovenskej republiky a na toto územie sa už v živote nechce ani neplánuje vrátiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného V. O. preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol o predmetnej otázke v zákonnej lehote na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Trenčíne, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia Rakúskeho súdu uvedené v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona.

Aj keď z písomného vyhotovenia odvolania odsúdeného explicitne vyplývajú dôvody, pre ktoré odsúdený V. O. nechce uložený trest vykonať na území Slovenskej republiky, tieto dôvody pre iné rozhodnutie o posudzovanej otázke so zreteľom na § 16 ods. 1 a 2 zákona, ktorý taxatívne uvádza zákonné dôvody odmietnutia a Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii nie sú rozhodujúce.

Aj vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bezo zmeny prevzatý z uznaného rozsudku je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 7 zákona, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhorší postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4).

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.